

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 26. An esse in loco habeatur per aliquid purè relatiuum, an per aliquid absolutum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

cum tamen in neutro casu de-
tur vera negatio rei; sed unio-
nistantum rei cum loco; vel
formæ cum subiecto.

CAPUT XXVI.

*An esse in loco habeatur per ali-
quid purè relatiuum, an
per aliquid absolu-
tum.*

92 **Q**uoniam quæstio
de vicatione,
& motu Angelorum tota pen-
det à principijs communibus
super natura vicationis, &
motus *vt sic*; ideò prius oportet
de ijs communiter statue-
re, vt deinde propria Angelo-
rum liceat per consequentias
deducere. Certum est rem non

con-

constitui in loco per solam
quantitatem. Patet quia res
inuariata quantitate mouetur,
& mutat locum. Nec per solū
locum extrinsecum res est in
loco; quoniam corpore, & loco
coexistente potest corpus non
esse in hoc loco. Nec demum
per motum præteritum; quia
motus ille est aliquid hic, &
nunc insensibile; cum tamen
dispositio localis sit ipse ordo,
ac pulchritudo rerum, quæ
maximè sentiuntur.

93 Sed quoniam omnia
quæ experimur quoad locum
sunt dispositio, & relationes
variæ corporum inter se, quod
patet; quia, quando obiecta re-
tinent eandem dispositionem,
nos non experimur moueri; &
mutare locum, vt accidit in ijs,

K qui

qui sunt inclusi in nauis cubi-
culo. Quoniam inquam id tan-
tum experimur, ideò videtur
negari posse, quod vbicatio sit
accidens absolutum; & asserē-
dum esse, quod possit identifi-
cari cum solis varijs relationi-
bus corporum ad inuicem. Ex
hac verò doctrina multa con-
sequerentur; puta quod Deus
nō esset in spatijs imaginarijs,
vtpotè quæ per nil aliud cōsti-
tuerētur, supposita prædicta sen-
tentia, nisi per relationes possi-
biles corporū cōiungibiliū istis
corporibus, quæ dantur de fa-
cto, quæ corpora coniungibilia
cum de facto non coniungan-
tur, quia non sunt, patet. Deum
in ijs non esse. Item esset chi-
mericum, quod totus mundus,
vt de facto se habet, transferre-
tur

tur in aliud spatium; quia in hac sententia, totum transferri in aliud spatium, est non ita se habere secundum quantitatem, eiusque raritatem, & densitatem, ut de facto se habet. Demum, nec de potentia absoluta, esset possibile vacuum; quoniam cum, in ea sententia, propinquitas immediata corporum non sit explicabilis, nisi per negationem corporis actu intermedij, ut patebit consideranti; inter quaelibet duo corpora, vel daretur corpus intermedium, & hoc ipsum esset non dari vacuum; vel nullum corpus mediaret inter aliqua duo, & hoc pariter in ea sententia est non dari vacuum, quoniam id ipsum esset esse propinqua illa duo corpora.

K 2   At

At verò in sententia ponente rem esse hic, vel ibi per aliquam formam absolutam, bene intelligitur quomodo à Deo posset hic mundus transferri in aliud spatium imaginarium; id enim contingeret, si haberet formas absolutas similes illis, per quas alia corpora creabilia possent collocari extra hunc mundum, & huic mundo vni localiter. Item, supposita ea sententia, Deus est de facto in spatijs imaginarijs, quia habet perfectionem correspondentem illi formæ absolutæ possibili; sicut dicitur Deus fuisse ante mundum, quia habet perfectionem correspondentem illi formæ absolutæ possibili, per quam res poterant esse ante illud tempus, quod fuit defacto.

etc. Præterea potest dari vacuum, quia duo corpora possunt habere tales formas absolutas constituentes illas in duobus spatijs, vt sit possibilis aliqua alia forma absoluta, per quam res constituatur inter vtramque ex illis formis.

94 Dicendum primò, res non poni in loco per solas relationes prædicamentales propinquitatis, & distantiae. Probatur quia, quando ego muto locum per motum, alia quæ manent immota non mutant locum, & tamen cum ego tam mutem relationem ad ipsa, quam ipsa ad me, non est in dicta sententia cur ego dicerer potius mutare locum quam ipsa. Nec potest dici, quod illud mutet locum, quod mutat re.

K 3 latio.

lationem ad plura corpora; nā, quando maximum Coelum mouetur, eius partes retinent eandem relationem ad plura, hoc est ad omnes sui comparates, terra verò ad easdem, hoc est ad plura, mutat relationem, & tamen Coelum mouetur, & terra restat immota. Nec secundò potest dici id mutare locum, quod acquirit talem relationem, per receptionē motus in se; nam contra est, quia, *esse in hoc loco*, est aliquid adæquatè præsens, cum receptio motus sit præterita. Item motus non est gratia sui, sed termini, qui, secundum axioma Aristotelis, non est pura relatio. Ergo est aliquid tertium distinctum à relatione.

95. Dicendum secundò, quod.

quod licet forma constituens
in loco non sit pura relatio,
nihilominus non est aliquid
omnino absolutum, vt albedo,
& calor. Probatur primò, ex
impossibilitate cōcipiendi hoc
spatium sine respectu ad alia
corpora actualia, vel possibilis
alibi collocata, quam impossi-
bilitatem non experimur in
albedine, & nigredine. Ex hoc
oritur, quod homines non ex-
plicat hoc *vbi*, nisi in ordine
ad hoc spatium imaginarium,
quod spatium, si vbicatio sit
quid absolutum, non est nisi
aliæ vbicationes possibilis si-
miles huic; vnde in hac expli-
catione fieret circulus: experi-
mur autem cætera accidentia
absoluta explicari ab homini-
bus absque ordine ad aliud. Er-

go ubi non est accidens omnino absolutum. Confirmatur à priori, quoniam ubicatio non videtur habere alium usum, quam constituere pulchritudinem, & ordinem inter duo, & determinare vnum, vt agat in aliud, quorum conceptuum vterque est relatiuus. Ergo ubi est relatiuum. Ex his patet inueniendum esse aliquem terminum absolutum, in quem vltimò resoluator iste conceptus relatiuus: est enim de essentia omnis relationis, in aliquid absolutum resolui, in quo demum sistat intellectus, vt alibi diximus, ex Aristotele.